

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Georgius Saxoniae Dux jam dicta disputatione in Catholica Religione
valde confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- V. *Lutherus iuris Canonici libros publice concremat;*
& alia extrema audacia confilia caput.
 VI. *Turpes Lutheri Prophetae si pitture, scripta & verba.*

I. **O**PERAM profecto perderem, ac Lectoris abuteret patientia, si omnia quæ in isto Colloquio acta aut disputata sunt, persequi hoc loco vellem: præscitum quum nullam fere attulerit utilitatem. Sleidanus primam hanc Goliathæ sui pugnam leui percurret brachio; & quamvis Eccius & Carolstadius præcipuas partes sustinuerat, ac diu inter se concertatim, solum tamen Lutherum in scenam produxit, Romanæ primatum Ecclesiarum oppugnare. Illud boni ex hac disputatione consequitur est, quod Saxoniæ Dux Georgius non mediocriter inde confirmatus, ad extremum usque vitæ diem in Catholicâ religione constanter perseverauit, ac Lutheri acerrimus hostis fuit. Ego, inquit, in epistola ad Angliæ regem, (a) cognoui tum quod euasura esset hominibus audacia, si non fibula ei fuisset posita. Facile videres fuit, sub onilla pelle astutam vulpem latere. Finito, vel abrupto potius colloquio, nō ui pseudo-Apostoli VVitebergam reuersi sunt; & quamvis tam S. scripture quam SS. Patrum testimonij & auctoritate vixi essent, pro victoribus tamen se ferebant, diversis scriptis Carolstadium excusantes, quasi is sine charta & libris disputare coactus fuisset, quum tamen plaustra libris & chartis onusta adduxisset. Itthoc quidem Lutherus in epistola ad Spalatinum affirmat. Idem contra quam decretum ac promissum fuerat, Disputationis articulos ad ipsorum incudem reuocatos diuulgauit. Quin etiam ipse Lutherus ad Pontificem scribere, & Eccium arrogantiæ & temeritatis accusare ausus est: ut qui lux gloriæ studio, Curia Romanae turpitudinem detexerit, & compositionem quam eius Nuncius Miltitius tractabat, impeditur *Ipsius exemplo*, inquit inter alia, cognitum est, nullum perniciosem esse hostem quam adulatorem. Econtra Hieronymus Emserus, qui disputationi quoque interfuerat, in Catholicorum fauorem veram totius rei historiam typis publicauit, non sine magna Lutheri ignominia, cuius ille furorem non minus scire quam vere descripsit, & plusquam centum testimonijs confirmauit. Duotamen commoda populus Catholicus ex disp. Lipsiensi oactus est, unum quod sui cordu secreta furioso clamore Luther-

rus aperuit, coram multis professus eam rem nec in Dein nomine coptam esse, nec terminandam. Alterum quod post eam disputationem passim tradutus est Lutherus suis in ex dictis & chartis, quod dogmata tueretur quædam aliena à communī sensu fidelium. quorum prius ita manifestum erat, ut redarguere ipse licet effrons non potuerit, alterum vero conatus est obuelare, edito libello professionis Fidei suæ, quoad articulos eos, circa quos erat suspectus, in quo profitebatur SS. esse inuocando honorandoisque: definiitorum fidelium cruciatus esse caritate viuentium mitigandos: & Dei ac Ecclesiæ mandata effici obseruanda: Operaper gratiam Dei facta esse bona. Ecclesiæ Romanam etsi defectus quodam habeat, esse tamen à semper futuram intem, ut sit causa recedendi ab ea. Pontificum Romanorum decretis esse obtemperandum. (b) Sed hæc ipsa metu solo vel spc purgandi sui apud homines, non autem serid dicta sequens tempus edocuit, aut certe si serio ista professus est, arundo fuit ventus, contrarijs ad stuporem agitata, verbo Proteus aut Vertumnus Saxonius.

II. Dum Lutherus in hac arena vehementius quam antea desudat, & iam hunc iam illum Fidei articulum conuelliit Coloniensis Viuenteritas libellis à Lutherò editis oculos iudiciumque adhucuit, & scatentes erroribus Christique fidelibus noxios declarauit, publicato damnationis decreto zo. die Aug. quorum exemplum secuti sunt Doctores Louanienses, Nouemb. in quos proinde more suo Lutherus dentes & bilis exauit, quos viri grauissimi flocci fecere; Iacobus tamen Latomus Louanij Doctor rationibus è SS. PP. petitis iustam damnationem Lutheri typis vulgauit (c) Et quia Philip. Melanchton data 21. Iulij epistola falso contraque fidem & parta vulgariter de Lipsiensi disp. sibi placita capita quædam, Eckiusque eum refutarat, acerbissime calamus strinxit in Eckium & poetastrorum chorum in eum armavit, quo genere pugnæ nihil territus Eckius Romam perfectus est ad informandum Pontificem de periculo, quod Germaniæ infelici incumbebat: (d) Leo PP. scriptis ad Saxoniam Ducem, vnicum Lutheri fulcimentum, litteris, priores querelas repetit, & quam grāuem,

G 2

a Data 6. April. 1519. b Vlenbergius in Vita Luth. cap. 4 num. 5. c Vlenbergius cap. 5. Vita Luth. d Idem cap. 5.